

FESTIVALY, PŘEHLÍDKY... ...DIVADLO PRO DĚTI

DIVADLO
zimník 15
PRO DĚTI

V České republice se koná každoročně několik desítek divadelních přehlídek a festivalů, z nichž některé se věnují divadlu pro děti nebo takové inscenace přinejmenším obsahují. Žel, média od televize a rozhlasu přes časopisy a noviny až po internet jim nevěnují prakticky žádnou pozornost. Chceme na ně tedy upozornit alespoň stručným přehledem.

Festivally a přehlídky s celostátním nebo alespoň regionálním rozsahem, dosahem a významem, v jejichž programu se najdou alespoň tři inscenace pro děti, je možné během roku 2014 vidět v následujícím pořadí:

26. ledna

NEDĚLE DRAMATICKÉ VÝCHOVY

Přehlídka amatérských divadelních souborů.

Činoherní klub, ul. Ve Smečkách, Praha 1; www.cinoherniklub.cz

Počínaje 26. únorem se odehraje 14 **KRAJSKÝCH PŘEHLÍDEK AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO DIVADLA DOSPĚLÝCH PRO DĚTI** s postupem na celostátní přehlídku Popelka Rakovník:

26. února - 2. března

Krajská přehlídka pro Královéhradecký kraj

Divadlo J. K. Tyla, Bř. Kafky 537, 549 41 Červený Kostelec

Kontakt: IMPULS Hradec Králové, Naďa Gregarová, Pospíšilova 365/9, 500 03 Hradec Králové: 495 582 622, 773 133 743; divadlo@impulshk.cz, www.impulshk.cz

14.-21. března

Třešťské divadelní jaro - krajská přehlídka pro Kraj Vysočina

Kulturní dům Třešť, Fialková 1, 589 01 Třešť; kulturnidum@trest.cz

Kontakt: Michaela Marešová, Odbor kultury a propagace MěÚ Třešť, Revoluční 20, 589 01 Třešť: 567 584 938, 602 771 634; maresova@trest.cz

26.-28. března

Pohádkový mlejnek - krajská přehlídka pro Kraj Vysočina

Městské divadlo Žďár nad Sázavou; www.dkzdar.cz

Kontakt: Zdena Burešová, Dolní 183/30, 591 01 Žďár nad Sázavou: 566 502 253, 724 190 928; buressova.z@dkzdar.cz

6. dubna - 3. května

Hanácký divadelní máj - krajská přehlídka pro Olomoucký kraj

Sál kina Oko, Dolní brána 25, 798 27 Němčice nad Hanou

Kontakt: Jana Oulehlová, Palackého nám. 3, 798 27 Němčice nad Hanou: 582 386 529, 603 263 088; kultura@nemcicenh.cz

25.-27. dubna

Miletínské divadelní jaro - krajská přehlídka pro Královéhradecký kraj

Miletín, Sousedský dům

Kontakt: IMPULS Hradec Králové, Naďa Gregarová, Pospíšilova 365/9, 500 03
Hradec Králové: 495 582 622, 773 133 743; divadlo@impulshk.cz, www.impulshk.cz

5.-11. května

Dospělí (pro radost) dětem - krajská přehlídka pro Kraj Vysočina
Kulturní dům Ostrov, Na Ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod: 569 421 088; www.ostrovhb.cz
Kontakt: Lída Honzová: 607 241 427; adivadlo.h.brod@seznam.cz, petrhavel@hbnet.cz

23.-25. května

Dospělí dětem - krajská přehlídka pro Ústecký a Liberecký kraj
Městské divadlo, Revoluční 480, 473 01 Nový Bor-Arnultovice: 487 725 539
Kontakt: Zdeněk Rejna, Revoluční 480, 473 01 Nový Bor: 487 725 539, 606 473 797;
divadlo@kulturanb.cz

termín dosud neurčen

Krajská přehlídka pro hlavní město Praha

Praha (Horní Počernice)
Kontakt: Lenka Smrčková, Závěská 871/2, poštovní schránka 26, 102 00 Praha 10 - Hostivař:
606 865 940; ada.divadlo@centrum.cz

termín dosud neurčen

Karlínská tříska - krajská přehlídka pro hlavní město Praha
Dům dětí a mládeže hl. m. Prahy - Karlínské Spektrum, Karlínské nám. 7, 186 00 Praha 8:
222 333 888
Kontakt: David Slížek, V Zeleném údolí 1304/15, 148 00 Praha 4 - Kunratice:
739 542 720, 603 584 489; divadlo@bezzaruky.cz, www.bezzaruky.cz

termín dosud neurčen

Popelka na dlani - krajská přehlídka Středočeský kraj
Dům kultury, Dukelská 1093, 293 01 Mladá Boleslav III
Kontakt: Petr Matoušek, Fortenská 508, 294 01 Bělá pod Bezdězem: 739 017 581;
info@divadylko-nadlani.cz, www.divadylko-nadlani.cz

termín dosud neurčen

Pohádkový víkend - krajská přehlídka pro Jihočeský kraj
Městské divadlo, Horní Brána 2, 381 01 Český Krumlov: 380 711 775; info@divadlock.cz
Kontakt: MgA. Jaromír Hruška: 380 727 367, 602 200 649; jaromir.hruska@divadlock.cz

termín dosud neurčen

Radnický Dráček - krajská přehlídka pro Plzeňský a Karlovarský kraj
Kulturní dům U Růže, nám. Kašpara Šternberka 69, 338 28 Radnice: 371 795 311
Kontakt: Hana Šíková, Habrmannova 41, 326 00 Plzeň: 377 242 200, 605 200 065;
hana.sikova@atlas.cz

termín dosud neurčen

Dospělí dětem - krajská přehlídka pro Moravskoslezský kraj
Katolický lidový dům, Vřesinská 245/6 Ostrava-Poruba
Kontakt: DS Jitřenka, Michaela Spurná, Gen. Hrušky 25/1215, 709 00 Ostrava-
Mariánské Hory: 723 288 372; misahlavsova@seznam.cz, www.divadlo-jitrenka.cz

termín dosud neurčen

Krajská přehlídka pro Zlínský kraj

Karolinka

Mezi 14. březnem a 13. dubnem se odehraje 10 **KRAJSKÝCH PŘEHLÍDEK AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ**, usilujících o postup na celostátní 63. Loutkářskou Chrudim:

14.-16. března

24. Turnovský drahokam - krajská přehlídka pro Liberecký kraj

Městské divadlo Turnov, Trávnice 670

Kontakt: Petr Záruba, Jana Patočky 1670, 511 01 Turnov: 481 357 270, 481 325 306, 732 617 134; p.zaruba@granat.cz, divadlo.nazidli@seznam.cz

21.-23. března

39. Festival pražských amatérských loutkářů - krajská přehlídka pro hlavní město Praha a Středočeský kraj

Divadlo Karla Hackera, Praha-Kobylisy, Klapkova 26: 284 681 103, 284 684 238; info@divadlohk.cz

Kontakt: JUDr. Petr Slunečko, Za Sadem 213,182 00 Praha 8 - Březiněves: 283 910 024, 732 926 612; info@divadlohk.cz

22. března

Postupová loutkářská přehlídka Bystřice u Benešova

krajská přehlídka pro hlavní město Praha a Středočeský kraj

Kulturní středisko, Ješutovo náměstí 14 , 257 51 Bystřice

Kontakt: Pavel Němec: 317 793 253, 731 575 072; pavel.nemec@mestobystrice.cz

27.-29. března

49. Skupovy Strakonice - krajská přehlídka pro Jihočeský kraj

Městské kulturní středisko, Mírová 831, 386 01 Strakonice

Kontakt: Eva Dresslerová: 383 311 530, 383 311 537, 724 022 641, Dana Skoupiilová: 602 106 130; meks@strakonice.cz

29.-30. března

10. Pražský Tajrlík - krajská přehlídka pro hlavní město Praha a Středočeský kraj

Divadlo Frydolín, Praha-Hostivař, Švehlova sokolovna, U branek 674/7, 102 00 Praha 15

Kontakt: Petra Šikýřová: 602 974 854; petardab@seznam.cz

29.-30. března

Regionální loutkářská přehlídka Louny - krajská přehlídka pro Ústecký kraj

Stálé divadlo v Lounech, Štefánikova 1894, 440 01 Louny

Kontakt: Spolek loutkářů v Lounech, Pod Cukrovarem 832, 440 01 Louny;

louny@loutkove-divadlo.cz, jidrak@centrum.cz, www.loutkove-divadlo.cz

Kontakt: Jiří Dragoun: 602 743 649

29.-30. března

10. loutkářská přehlídka v Pardubickém kraji Chrudim - krajská přehlídka

Divadlo Karla Pippicha Chrudim

Kontakt: Libor Štumpf, Slovenská 398, 537 05 Chrudim: 602 933 649;

lstumpf@seznam.cz, www.chrudimka.cz/ahoj

29.-30. března

48. Třebíčské loutkářské jaro - krajská přehlídka pro Kraj Vysočina,

Jihomoravský a Zlínský kraj

Kontakt: Miroslava Čermáková, Městské kulturní středisko, Karlovo nám. 53,

674 01 Třebíč: 568 610 027, 777 746 986; m.cermakova@mkstrebic.cz

4.-6. dubna

Opavská rolnička - krajská přehlídka amatérského loutkářství pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj
Loutkové divadlo, Husova 17, 746 01 Opava; 604 558 428;
www.loutkovedivadlo.svcopava.cz

Kontakt: Jana Vondálová, Středisko volného času Opava, Jaselská 4, 746 01 Opava:
553 615 609, 604 558 428; loutkovedivadlo@svcopava.cz

5.-6. dubna

10. Pimprlení - krajská přehlídka amatérského loutkářství pro Plzeňský a Karlovarský kraj

Divadlo Dialog, Smetanovy sady 9, 301 00 Plzeň; www.divadlodialog.cz

Kontakt: Občanské sdružení JOHAN, Jana Wertigová, DPL Havířská 11, 301 00 Plzeň:
775 131 309; jana.wertigova@johancentrum.cz, johan.c@seznam.cz

11.-13. dubna

Postupová přehlídka loutkářských souborů pro Královéhradecký kraj
Divadlo DRÁK, Hradební 632, 500 03 Hradec Králové

Kontakt: Naďa Gregarová, IMPULS, Pospíšilova 365, 500 03 Hradec Králové:
495 582 622, 773 133 743, fax: 495 546 560; divadlo@impulshk.cz, www.impulshk.cz

Od 3. do 27. dubna proběhne 13 **KRAJSKÝCH PŘEHLÍDEK DIVADLA HRANÉHO DĚTMI** s postupem na celostátní Dětskou scénu ve Svitavách:

3.-4. dubna

Žebříňák 2014 - Krajská přehlídka pro Zlínský kraj
ZUŠ, Mariánské nám. 125, 686 01 Uherské Hradiště; www.zusuh.cz
Kontakt: Martina Gogolová: 572 551 489, 572, fax: 572 555 414;
martina.gogolova@zusuh.cz

4.-6. dubna

Otvírání 2014 - Krajská přehlídka pro hlavní město Praha
Karlínské Spektrum, Karlínské nám. 7, 186 00 Praha 8
Kontakt: Jaroslav Hejnic.: 222 333 842; hejnic@ddmp Praha.cz

11. dubna

Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Ústecký kraj
Klub(ovna) Luna Louny

Kontakt: Věra Pokorná, Městská knihovna Louny, Mírové náměstí 1, 440 01 Louny:
34 521 903; pokorna@mkl.cz

11.-12. dubna

Svitavský dýchánek - Krajská přehlídka pro Pardubický kraj
Multikulturní centrum Fabrika, Wolkerova alej 92/18, 568 02 Svitavy; www.kultura-svitavy.cz
Kontakt: Vladislav Steinbauer, Středisko kulturních služeb města Svitavy:
734 283 465; vlada.steinbauer@kultura-svitavy.cz,

11.-12. dubna

Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Kraj Vysočina
DDM Třebíč, Hrádek 964, 674 01 Třebíč; www.ddmhradek.cz

Kontakt: Vladimír Krejčí: 568 821 651, 737 932 688; krejci@ddmtrebic.cz

11.-13. dubna

Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Liberecký kraj

Eurocentrum, Jiráskova 7, 466 01 Jablonec nad Nisou

Kontakt: Ludmila Rellichová, Liščí jáma 139, 468 02 Rychnov u Jablonce nad Nisou: 602 963 574; tsmagdalen@email.cz

11.-13. dubna

Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Královéhradecký kraj

Divadlo DRAK Hradec Králové

Kontakt: Naďa Gregarová, Středisko amatérské kultury IMPULS, Pospíšilova 365/9, 500 03 Hradec Králové: 495 582 622, mob. tel.: 773 133 743; divadlo@impulshk.cz, www.impulshk.cz

12. dubna

Ostravské Šupinky 2014 - Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Moravskoslezský kraj

Společenský dům Labyrint, Třebovická 5080/41, 722 00 Ostrava-Třebovice; www.labyrintova.cz

Kontakt: Jiří Sekáč, Občanské sdružení ŠUPINY, Svatoplukova 1222/24, 703 00 Ostrava-Vítkovice: 731 449 751; labyrint@labyrintova.cz

12.-13. dubna

Poděs 2014 - Krajská přehlídka divadla pro Olomoucký kraj

ZUŠ Žerotín, Kavaleristů 6, 779 00 Olomouc: 585 224 404; zus-zerotin@zus-zerotin.cz

Kontakt: Marcela Nesvadbová, Sdružení D, tř. 17. listopadu 43, 772 00 Olomouc: 733 104 076, skype: dramacentrum; programy@sduzenid.cz, www.sduzenid.cz

21.-23. dubna

Jaro XXI - Krajská přehlídka pro Jihočeský kraj

Kulturní středisko města Bechyně, U nádraží 602, 391 65 Bechyně

Kontakt: Štěpán Ondřich: 381 213 338, 606 911 007; reditel@kulturnidum.cz, www.kulturnidum.cz

25.-27. dubna

Tartas 2014 - Krajská přehlídka pro Plzeňský a Karlovarský kraj

Káčko Dobřany; www.prehlidky-johan.net (www.johancentrum.cz)

Kontakt: Jana Wertigová, Johan o. s., Havířská 11, 301 00 Plzeň: 774 517 471; jana.wertigova@johancentrum.cz

25.-27. dubna

Krajská přehlídka divadla hraného dětmi pro Jihomoravský kraj

Centrum divadelních a tanečních aktivit CVČ Lidická, SVČ Lužánky, Lidická 50, 658 12 Brno

Kontakt: Miloš Maxa: 549 524 107, 777 986 048, fax: 549 524 104; maxa@luzanky.cz

25.-27. dubna

Dětská scéna Nové Strašecí 2014 - Krajská přehlídka pro Středočeský kraj

Nové Strašecí

Kontakt: Iva Vachková, Křivoklátská 828, 271 01 Nové Strašecí: 737 149 291; vachkova@nostradivadlo.cz, www.nostradivadlo.cz

17.-23. března

PŘEHLÍDKA KE SVĚTOVÉMU DNI DIVADLA PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Praha: Divadlo v Celetné, DISK, KD Mlejn.

Čerpá z programu Loutkářské Chrudimi, Dětské scény a z repertoáru několika profesionálních loutkových či hereckých divadel.

Kontakt: České středisko ASSITEJ, Divadelní ústav Celetná 17, 110 00 Praha 1: 224 812 754, 224 809 189, fax: 224 810 278; foreign.dpt@divadlo.cz, alena.kulhankova@divadlo.cz, www.divadlo.cz/assitej

29. března - 6. dubna

MINITEATRO JIŘÍHO TIBITANZLA

Přehlídka spřátelených divadel, kde se na každého dostane nějaká ta cena.

Městské kulturní středisko Havířov, Hlavní třída 31a, 736 01 Havířov - Město: 596 808 011; www.mkshavirov.cz

Kontakt: David Velčovský: 737 333 002; miniteatro@mujmail.cz

25.-27. dubna

16. OTEVŘENO

Národní přehlídka pantomimy a pohybového divadla, kde vedle sebe vystupují, inspiřují se a spolupracují slyšící a neslyšící, děti a dospělí, profesionálové i amatéři. Městské divadlo v Kolíně, Smetanova 557, 280 00 Kolín

Pořadatel: NIPOS-ARTAMA, P.O.Box 12, Fügnerovo nám. 5, 120 21 Praha 2: 221 507 953-4, www.artama.cz

Kontakt: Karel Tomas: 221 507 932, tomas@nipos-mk.cz a ECPN Brno, KDN, Vodova 35, 612 00 Brno: 541 212 401, fax: 541 211 389; ecpn@ecpn.cz, www.ecpn.cz

9.-11. května

PŘEROVSKÝ KAŠPÁREK - LOUTKÁŘSKÉ LETNICE

Soutěžní přehlídka individuálních výstupů s loutkou.

Loutkové divadlo Sokol Přerov; prerovsky-kasparek.webnode.cz/prehlikdy/

před polovinou května každý lichý rok, příští tedy r. 2015

PŘEROVSKÝ KAŠPÁREK

6. Celostátní přehlídka sokolských loutkových divadel .

Loutkové divadlo Sokol Přerov; <http://prerovsky-kasparek.webnode.cz/prehlikdy/>

28. května - 1. června

DÍTĚ V DLOUHÉ

16. ročník divadelního festivalu pro děti a jejich dospělé. Výběr z nových a zajímavých inscenací mimopražských profesionálních divadel hrajících pro děti a mládež čítal v posledním ročníku 7 inscenací v 11 představeních.

Divadlo v Dlouhé, Dlouhá 39, 110 00 Praha 1: 224 826 807, 221 778 611, fax: 224 826 801; karola@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz

13.-19. června

DĚTSKÁ SCÉNA

43. celostátní přehlídka dětských souborů, které postoupily z jednotlivých krajských kol. Od 14. do 18. června lze vždy dopoledne a odpoledne vidět 3-4 dětská představení

a většinou i po jednom hostu - obvykle téměř 20 inscenací a 4-5 praktických seminářů. Multikulturní centrum Fabrika, Wolkerova alej 92/18 a Divadlo Trám, Purkyňova 17, 568 02 Svitavy: 461 535 220, 731 677 692, 461 535058; recepce@kultura-svitavy.cz NIPOS-ARTAMA, P.O.Box 12, Fügnerovo nám. 5, 120 21 Praha 2: 221 507 953-4. Kontakt: Jakub Hulák: 221 507 969, 605 948 056; hulak@nipos-mk.cz

15.-19. června

30. SKUPOVA PLZEŇ

T.č. soutěžní bienále českého profesionálního loutkového a alternativního divadla. Pravidelně se koná od r. 1970, od r. 1978 jako bienále kamenných statutárních divadel s občasnými nezávislými hosty a zahraničními produkcemi. Plánuje se 20-25 inscenací v 30-35 představeních pro děti, mládež i dospělé.

Divadlo Alfa, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň: 378 038 464, 378 038 479, fax: 378 038 477; info@divadloalfa.cz, pavel.vasicek@divadloalfa.cz, www.divadloalfa.cz/skupova-plzen/

3. červnový týden v lichých letech - nejbližší tedy 2015

MATEŘINKA

Festival českých profesionálních (převážně statutárních kamenných) loutkových divadel s hosty ze zahraničí. Přehlídka by se měla věnovat především loutkovému divadlu pro děti předškolního věku. Od 1. ročníku v r. 1972 se v pořádání střídalo město Liberec a České Budějovice, od roku 1991 se pořádá každým druhým rokem jen v Liberci a střídá se tak se Skupovou Plzní. V posledním, 22. ročníku 18.- 22. června na ní bylo k vidění 9 inscenací českých statutárních divadel (z toho 4 domácího Naivního divadla), 5 českých nezávislých skupin či katedry loutkového a alternativního divadla a 6 zahraničních hostů.

Naivní divadlo Liberec, Moskevská 18/32, 460 31 Liberec; info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

21.-30. června

DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ

Rozsáhlý festival včetně Open Air programu, jehož se na téměř 20 scénách pod širým nebem každoročně účastní 150 souborů či jednotlivců s dvěmi stovkami představení, mezi nimiž se vyskytují i inscenace pro děti a mládež. V roce 2014 půjde již o 20. ročník.

Pořadatel: Klicperovo divadlo, Dlouhá 99, 500 01 Hradec Králové: 495 514 590-91, 495 514 876, fax: 495 513 782; www.klicperovodivadlo.cz

Obchodní oddělení a předprodej vstupenek: Švehlova 624, 500 02 Hradec Králové: 495 512 857, fax: 495 513 751; predprodej@klicperovodivadlo.cz

29. června - 5. července

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

Celostátní, v roce 2014 již 63. přehlídka přehlídka nejlepších amatérských loutkářských souborů (pravidelně i se zahraničními a profesionálními hosty) se koná každoročně v prvním červencovém týdnu v několika divadelních prostorách hostitelského města. V loňském ročníku bylo na programu 17 inscenací hlavního programu a ještě víc inspirativních a doplňkových, každá v několika představeních - většina pro děti. Kromě toho je součástí LCH i řada výstav, koncertů a především kolem deseti šestidenních

seminářů zaměřených na nejrůznější aktivity s loutkářstvím souvisejících - od hry s loutkou přes mluvu, pohyb, hudbu, scénografii a výtvarno vůbec až po režii, a taktéž zajímavé rozborové diskuse. A protože Loutkářská Chrudim jako jediná přehlídka zahrnuje dospělé i děti, bývá tu také jeden či dva semináře pro děti i rodinný seminář pro rodiče s dětmi. Program LCH lze nalézt vždy od začátku května na adrese www.chbeseda.cz, informace o seminářích a dalších odborných aktivitách též na adrese www.nipos-mk.cz/?cat=43.

Pořádá: NIPOS-ARTAMA, P.O.Box 12, Fügnerovo nám. 5, 120 21 Praha 2: 221 507 953-4; artama@nipos-mk.cz Kontakt: Michal Drtina: 606 644 294, 221 507 956; drтина@nipos-mk.cz
Chrudimská beseda, Široká 85, 537 01 Chrudim IV; kaderavek@chbeseda.cz

1.-9. srpna

JIRÁSKŮV HRONOV

Celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla. Pro děti se tu vždy vyskytuje několik představení z Loutkářské Chrudimi a z Popelky Rakovník, další pak v doprovodném programu.

Pořadatel: NIPOS-ARTAMA, P.O.Box 12, Fügnerovo nám. 5, 120 21 Praha 2: 221 507 953-4; artama@nipos-mk.cz, www.artama.cz

2. víkend v srpnu

MIROTICKÉ SETKÁNÍ LOUTEK A HUDBY

Inscenací pro děti tu bývá kolem sedmi, což je zhruba polovina festivalu probíhajícího v pátečním a sobotním odpoledni.

Pořadatel: Ladislav Loisa Tomeš, 398 01 Mirovice 266: 777 900 160; mirotickesetkani.sweb.cz, tomes.l@tiscali.cz

17. srpna - 2. září

LETNÍ LETNÁ

Mezinárodní festival nového cirkusu a divadla obsahující až sto představení, mezi nimi i některé pro děti.

Praha, Letenské sady

Pořadatel: Společnost Gaspard, Kouřimská 12, 280 00 Kolín 1: 604 231 893; www.letniletna.cz, info@letniletna.cz

začátek září

VYŠEHRÁTKY

Šestidenní festival nejen pro děti a jejich rodiče v areálu vyšehradských sadů pořádaný od r 2008.

Studio DAMÚZA, Karlova 26, 116 65, Praha 1; daniela.fialova@damuza.cz, info@damuza.cz, www.vysehratky.cz

konec září 2015

SPECTACULO INTERESSE

Mezinárodní festival loutkového a alternativního divadla pořádaný jako bienále; 11. ročník se tedy odehraje koncem září 2015.

Pořadatel: Divadlo loutek, Pivovarská 3464/15, 728 32 Ostrava 1: 596 124 489, fax. 595 134 228; produkce@dlo-ostrava.cz, www.dlo-ostrava.cz

15.-18. října

FESTIVAL 13+

Již šestá divadelní přehlídka nejen pro teenagery s programem zhruba 7 inscenací převážně hereckého divadla, mezi něž se občas vloudí i divadlo loutkové. Divadlo v Dlouhé, Dlouhá 39, 110 00 Praha 1: 224 826 797, 224 826 807, fax: 224 826 801, 224 826 797; karola@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz/festivaly.html

31. října - 2. listopadu

PŘELET NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM

Každoroční víkendová přehlídka nabízející od r. 1991 to nejlepší, co za poslední rok vytvořily loutkářské amatérské soubory, profesionální nezávislé skupiny i statutární kamenná divadla. Koná se vždy o prvním listopadovém víkendu v Praze, v posledních letech v divadle Minor a bývá na ní cca 13 inscenací, většina pro děti. Informace lze nalézt na adrese www.prelet.cz

Pořadatel: České středisko UNIMA a Sdružení pro vydávání časopisu Loutkář, Celetná 17, 110 00 Praha 1: 224 809 131; loutkar@divadlo.cz; produkce: 776 315 304; klara.konopaskova@loutkar.eu

12.-16. listopadu

POPELKA RAKOVNÍK

Celostátní přehlídka amatérského činoherního divadla dospělých pro děti, obsahující v pěti dnech kolem deseti inscenací hereckého divadla.

Tylovo divadla a Kulturní centrum v Rakovníku.

Pořádá NIPOS-ARTAMA, P.O.Box 12, Fügnerovo nám. 5, 120 21 Praha 2: 221 507 953-4; artama@nipos-mk.cz

Kontakt: Simona Bezoušková: 221 507 957, 603 584 489; bezouskova@nipos-mk.cz
Ředitel Kulturního centra Rakovník Jiří Karel: 313 512 351, 775 667 553; vedouci@kulturnicentrum.cz, kcr@kulturnicentrum.cz

SKLIZEŇ aneb **CO JSME LETOS VIDĚLI**

KOPŘIVA

Pro jednou se dvě Kopřivy zase spojily v jednu, a tak se hrálo jak kopřivnickém Kulturním, tak v tamním Katolickém domě i Domě dětí a mládeže, a také v Kulturním domě štramberském - to vše 19.-20. dubna a již po sedmadvacáté.

Z 10 inscenací (tři z nich ze Slovenska) bylo nejsilnější Lamento/Z tance v prach a zase do tance pražského NoD, zabývající se rozporem vnějšího bezproblémového, téměř barvotiskového svatého obrázku kalkatské světice Matky Terezy a vnitřního boje, který svádí o nalezení cesty z pochyb ke skutečné víře. Lamento nejlépe ze všech inscenací letošní Kopřivy naplňuje kritérium netradičnosti a zároveň sdělnosti.

Jinak Kopřiva tentokrát nabídla sice kvalitní inscenace, ale bez výraznějších špiček. Netradičnost, již má ve štítě, bude asi vždycky vyvolávat otázku, co je a co není tradiční. Aktivizace dětí v inscenaci Jak sluníčko přišlo na Zem ostravského Klaunského divadla Mimo, formou manipulativního „děti, pomozte mi sluníčko zavolat“ má k netradičnosti stejně daleko, jako dramaturgicko režijní zmatečnost,

případně naschválý či neumětelství, vydávající se za „postmodernu“. Těžko také považovat divadlo za netradiční jenom proto, že v něm hraje jediný herec (efektní, ale dramaturgicky nevybudované *Mystérium Svět jihlavského Divadla Tejp* či herecky excelentní *Nenávidím Divadla Kontra ze Spišské Nové Vsi*). Něžná brněnského Divadla u stolu je nepochybně vynikající inscenace, jejíž netradičnost se omezuje na základní scénografické řešení a tanečně pohybové prvky, vyjadřující nepopisným způsobem vnitřní city postavy. Komedialní pouliční výstup nitranského Teatro Tatro Zázračný divadelný automat je zábavný a nápaditý - žel jde jen o sérii nahodile následujících čísel, jimž navíc ubírá na působivosti vytržení ze situace, pro níž byly vytvořeny (zimní olympijské hry ve Vancouveru); „netradičnost“ této groteskní burlesky je k vidění poměrně často. Variace lásky banskobystřického divadla *Na Rázcestí* by si mohly co do netradičnosti nárokovat pomyslnou „stříbrnou medaili“ především za hereckou práci s hrnečky v druhé z (nepříliš spojitých) epizod; ta první o shánění ženicha se zřejmě o něco podobného pokouší prací s manekýny v životní velikosti - ale ty spíše evokují otázky po jejich funkčnosti i hře s nimi. Závěrečné představení *Denně* (poníci slabosti) pražského Divadla *Na zábradlí* vzbuzuje představy o netradičnosti - stačí-li nám k jejímu naplnění dát na scénu cokoli a dělat víceméně cokoli, co divák nečeká; vtipné hry s jazykem to nevytrhnou.

ŠRÁMKŮV PÍSEK

Celostátní přehlídka experimentujícího divadla se tentokrát konala 24.-26. května a čítala 13 inscenací. I zde bychom mohli diskutovat – tentokrát o pojmu „experimentující“ (stačí-li k jeho naplnění např. inscenaci překřtít bez opodstatnění na performanci), ale o to už jsme se pokoušeli několikrát a opakování se nezdá být matkou moudrosti – výsledek: 0.

Nepochybným vrcholem byly Pohyblivé obrázky choceňské Hany Voříškové a vysokomýtské Muzigy, které recenzujeme na jiném místě; zde je třeba jen dodat, že jde o invenční loutkářskou (stínoherní) inscenaci, jejíž experimentálnost je na úrovni jakékoli nápadité loutkářské inscenace. Nesporně netradiční (otázkou je, zda i experimentální) je inscenace *Spánek nikdo nevolá* pražského uskupení Antonín Puchmajer D.S. - divadelně nápaditá výsměšná „mše“ postmoderních klišé, manýr a kultů. Zájem vzbudila i inscenace *On An* stejnojmenného souboru z Příbora, *Zezásuvek* pražského souboru *Dva ve jhách*, *Uměl lítat* Jakuba Maksymova z rovněž pražského souboru *Někdo* a tradičně i pražské i pražské Divadlo Kámen svým *Výhledem na řeku Labe*.

Diskuse sleduje vzorec hrnovského Problémového klubu: nejprve si popovídají členové poroty a pak se zeptají, chce-li někdo něco dodat.

DĚTSKÁ SCÉNA

Celostátní přehlídka dětského divadla 8.-12. června nabídla ve Svitavách 16 inscenací, 3 hosty, 6 seminářů a 5 diskusí o představeních.

Letošní přehlídka měla slušnou úroveň a nepostrádala ani skutečný zážitek. Spojené soubory Kuk + Zpátečníci z pražské ZUŠ Štítného předvedly zábavnou inscenaci *Balón* aneb *Létat je snadné*, inspirovanou cimmanovským divadlem. Tříčlenný loutkářský soubor děvčat *Malé dvě* z jaroměřské ZUŠ F. A. Šporka inscenoval *Lakomou Barku* s hravostí a nápaditostí, již chybělo jen přesnější vypracování klíčových point. Soubor starších dětí svitavské Dramatické školičky zvaný *Bublíny* sehrál inscenaci *...A žeru rybí tuk*, která zaujala tématem touhy po psovi, jež se však postupně štěpí na několik nesjednocených podtémat. Také inscenace *Mně se vždycky musí něco stát* vsetínského souboru *Bubu* je cenná krom přirozené hravosti tím, že se zabývá problematikou, která

je pro děti živá. Zimní řez olomoucké ZUŠ Žerotín zaujal velkorysostí scénografického řešení, bohužel ne zcela naplněného a završeného. Nepochybným vrcholem pak byla inscenace souboru Tři boty z třebotovské základní školy Nu, vot!, kterou jsme (stejně jako inscenaci Haló, Jácíčku!) recenzovali v letošním Letníku-Podzimníku.

Diskusní rozbory probíhaly ve dvou skupinách: zvláště početná skupina seminaristů ze středních pedagogických škol, zvláště ostatní. Pedagogická skupina byla vedena způsobem povytce výukovým (metodické otázky směřující k správné odpovědi), veřejné diskuse byly uváděny „stručnými“ vstupy šestice lektorů, po nichž nezbývalo mnoho času, prostoru, ani odvahy něco dodat. Stálého obdivu je hodna úroveň přehlídkového zpravodaje i kvalita jeho tisku.

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

Celostátní přehlídka amatérského loutkářství začala vlastně už 28. června a skončila 4. července. V sedmi dnech bylo k vidění 17 inscenací hlavního programu, vybraných z krajských přehlídek, a dalších 18 v programu inspirativním (jejichž kvalitu by měli garantovat pořadatelé) či doplňkovém (ti, kteří přijíždějí z vlastní iniciativy), o dalším doprovodném programu nemluvě. 8 inscenací hlavního a 7 inspirativního a doplňkového programu mířilo k předškolním dětem, 6 + 5 k mladšímu školnímu věku, 1 + 2 k staršímu školnímu věku a 4 inspirativně-doplňkové k dospělým. Za zamyšlení by stála početní převaha inspirativních a doplňkových inscenací; jakož i kvalita některých z nich.

Některé z inscenací (Haló, Jácíčku!, Uměl lítat; z inspirativních Gagarin) jsme recenzovali v minulých číslech, ty které byly uvedeny na letošním Přeletu nad loutkářským hnízdem (Pohyblivé obrázky, Tygr Thomase Tracyho, Vid, Alenko!, Zmatek nad zmatek; z inspirativních Andělé z lesa a Dášeňka) recenzujeme v tomto čísle. Snad tedy stačí dodat, že úroveň letošního hlavního programu byla nadprůměrná, což se projevilo i v programu Jiráskova Hronova a Přeletu nad loutkářským hnízdem.

Seminářů, vesměs zdařilých, bylo letos deset, včetně dětského a rodinného. A jako zdařilé se podle ohlasů jeví i letošní diskusní rozbory.

JIRÁSKŮV HRONOV

Celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla s mezinárodní účastí proběhla 3.-10. srpna. Dík úrovni oborových přehlídek, z nichž čerpá, měl dobrou úroveň i letošní Jiráskův Hronov, tvořený 36 kratšími či delšími inscenacemi (z toho 1 finskou a 1 slovenskou). Krom těch, které jsme vyzdvihli už u jednotlivých oborových přehlídek, stojí za pozornost ještě inscenace olomouckého souboru Děti Veselé s názvem brigita heinze nenávidí a slovenský koncert dvou herců Commedie Poprad Neprebudený. Nejvíce opět bodovaly inscenace vyslané z Loutkářské Chrudimi.

Hodnotící diskuse se opět odehrávaly ve dvou fázích: Diskusní klub nese i co do počtu účastníků (3-10 diskutérů) důsledky svého popůlničního začátku - přesto však se alespoň snaží živě reflektovat problematiku jednotlivých inscenací. Tzv. Problémový club (PC) se pokouší o totéž („je veřejným diskusním fórem“ a má být „realizován formou rozpravy“), ale sklouzává spíše k samolibému exhibování, které je vyznačeno už v „mizanscéně“ kterou si protagonisté v prostoru vytvořili: pět lektorů sedí ve středním kruhu zády k „posluchačům“ a vzájemně si přednášejí své monology, aby se pak ve zbylých několika minutách poptali zhruba pětadvaceti „posluchačů“, sedících v soustředných kruzích za jejich zády, zda snad chtějí také něco dodat. A znovu: ač na mezidruhové přehlídce i nadále chybí mezi lektory PC odborníci na divadlo loutkové, taneční, hrané dětmi...

Při JH se uskutečnilo též čtrnáct seminářů pro dospělé a po vzoru LCH i seminář dětský. Za 2900 Kč měli seminaristé kromě dílny zajištěno hromadné ubytování ve spacáku v prostorách školních tříd či v tělocvičně, obědy a večere v jídelně a vstupenky na představení.

PŘELET NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM

Již 23. přehlídka nejlepších loutkářských inscenací posledního roku se odehrála 1.-3. listopadu znovu v prostorách pražského divadla Minor a uvedla 13 inscenací: 4 amatérské, 5 nezávislých (vč. slovenského hosta) a 4 statutární. Všechny recenzujeme na konci tohoto čísla.

Letošní Přelet nad loutkářským hnízdem se po několika stránkách vydařil. Po řadě let se tu objevil náznak snahy opustit koncepci švédského stolu, z něž si každý vyzobne jedno dvě představení, a spánembohem, přehlídka... Naznačil, že by zase mohl být festivalem - svátkem lidí, kteří chtějí a mohou spolu pobýt při tom, co mají rádi a co je spojuje. Pomohl tomu Jan Kostroun vyhrávající v průchodu Minoru na flašinet (prý jeho třetí důchodový pilíř), prodej loutkářské literatury ve foyer, dílna pro děti i otevřená herna hostičího divadla Minor v rozsáhlých prostorách přízemí a taktéž pár permanentek s nevelkou slevou, na níž nikdo neprodělal a všichni vydělali, neboť nemuseli sedět v poloprázdném velkém sálu. Doufejme, že je to jen začátek zájmu pořadatelů o diváky festivalu, nikoli jen jednorázové ochutnavače. To, že přehled nejlepšího českého loutkového divadla nezajímá studenty ani pedagogy bývalé loutkářské katedry, nejspíš souvisí s onou bývalostí.

Luděk Richter

RECENZE

TENTOKRÁT Z PŘELETU NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM

BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá: Zmatek nad zmatek (autor J. Verne, režie T. Hájek)

Sólový inscenátor používá (jako v loňském Faustovi) opět meotar, s jehož pomocí postupně vypráví-přehrává-promítá na projekční plátno obsah nového Vernova románu; střídá se tedy vyprávění, respektive „četba“, ilustrace vyprávěného pomocí obrázků a předvádění jednání postav v situacích, a to jednak prostřednictvím karikатурních průsvitkových loutek na transparentní podložce, jednak hercem samým, který tentokrát dostal daleko výraznější roli nadšeného inženýra.

Problém je v tom, že inženýrův záměr seznámit sebe i nás s novou knihou oblíbeného autora záhy ustupuje do pozadí: vypravěč v roli inženýra jakoby si příběh vymýšlel sám - takže je poněkud nepochopitelné, proč se nakonec rozzlobí na Verna, který si dovolil zpochybnit schopnosti inženýrů; vymýšlel-li si vše on sám, je i ono zpochybnění inženýrů jeho výmyslem; a zná-li knihu předem, nemá důvod být na jejím konci překvapen a pobouřen.

Příběh se za čtyři měsíce od Loutkářské Chrudimi podařilo zpřehlednit přesnějšími akcenty a podařilo se i vyvážit až hračkářské detaily scénografických fórků (pohled dalekohledem, lidé v dělové stěle...) s jejich funkčním zařazením a významem pro celek. Poměrně slabě zůstává v rychlém nepříliš diferencovaném spádu akcentována klíčová situace s koláčky, která způsobí fatální chybu ve výpočtech.

Jak aktuální záměr vystudovaného zeměměřiče Tomáše Hájka vysmát se vševědnosti a všemohoucnosti vlády odborníků je (nejen vzhledem k naší současné vládě), si uvědomíme nejen při pohledu na všeliké pokusy o manipulaci s přírodou, ale i na zálsuk lidstva na nerostné bohatství zpod tajících ledovců, jehož nejčerstvějším dokladem je nedávný incident kolem ruské ropné plošiny v arktických vodách.

BUCHTY A LOUTKY Praha: Perníková chaloupka (autor a režie V. Brukner a soubor)

Tři herci hrají svou variantu snad nejhranější pohádky na oválném „stolu“ a kolem něj pomocí drobných manekýnů vedených kolíkem v hlavě s jakousi zvláštní uvolněnou nedbalostí, při níž divák nikdy neví, zda to či ono slovo bylo řečeno záměrně nebo jen herci uklouzlo.

V lese hopká veverka, na stromě datel, ježek nadává na poměry; tatínek nemůže najít sekeru, děti se hašteří; zvířátka svolávají schůzi o dětech, které pořád lítají po lese a taky smrdí - ježek snad prdne vzteky; tatínek porazí strom, který nechce spadnout, a když ho dotáhne do dvora, je téměř nemožné dostat se domů; nemůže najít sekeru a jde ji v noci hledat do lesa; ježek nadává na děti a navrátní se tatínek jim vypráví o tatínkovi, který se ztratil; v noci se objevují rudé rukavice s drápy; druhý den, poté, co najde sekeru, odejde tatínek s dětmi do lesa, prohlásí, že dnes nebude kácat, nýbrž sázet stromky, pověsí sekeru na strom a konečně, v 27. minutě děti zjistí, že se ztratily (zatímco ty v hledišti si povídají mezi sebou) a odehraje se víceméně očekávaný děj, v němž překvapí jen moment, kdy ježibaba přijde o hlavu a uprázdněné místo na krku zaujme ježek.

„Zábavné“ situace či spíše obrázky jsou jádrem prvních dvou třetin inscenace a je jimi protkán i „dramatický“ zbytek. Strach, milé děti, rozhodně mít nemusíte. Pohádka je jen taková legráčka.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU Brno: Dášeňka aneb Psí kusy - haf! (na motivy K. Čapka, režie J. Jelínek, A. Kubátová)

Husa na provázku patří k statutárním byt' neloutkovým divadlům; oba tvůrci inscenace však tu jsou jako hosté: Anežka Kubátová je nově členkou Divadla Na zábradlí, Jiří Jelínek je už řadu let nezávislým profesionálem na volné noze. Jejich opus získal letošního Zlatého Erika - cenu za nejlepší loutkářskou inscenaci. Proti gustu žádný dišputát.

Dášeňka je inscenace nabitá pověstnou překypující Jelínkovou energií a dynamikou, až překotnou nápaditostí a hravostí především ve slově, ale také v práci s obrazem. Zdánlivým rámcem, ve skutečnosti však jádrem, je vzpomínání zestárlého, senilního, parkinsonovským třasem postiženého páru - Karla Čapka a Olgy Scheinpflugové - na psy, jež měli. Před pozadím zvětšené koláže obalu beatlesáckého LP Seargent Peppers Lonely Hearts Club Band (?) se hraje především herecky, psi jsou molitanové maňáskové hlavy, voděné před těly herců.

Herectví je prvý problém, který s touto inscenací mám. Je o mně asi vcelku známo, že oceňuji jak Jelínkovu eruptivní nápaditost, tak jeho osobnostní herectví. V okamžiku, kdy postavou, kterou hraje, není sám sebestylizovaný Jirka Jelínek, který s námi autenticky komunikuje, mám ovšem neodbytný pocit předstírání; obávám se, že na to, aby vytvořil postavu takofka mimo sebe, v daném případě Karla Čapka, dostatečně vybaven není. A v okamžiku, kdy Anežka Kubátová v roli Olgy Schneinpflugové na řadě míst zaměňuje groteskní nadsázku za větší než malé přehrávání, cítím silné rozpaky.

Budu-li hledat klady práce s loutkou, jež se tu několikrát objeví, pak spočívají spíše v scénografické nápaditosti než v jednání s ní: svébytná jednající postava Dášeňky tu nevznikne - natož pak postava vývíjející se odněkud někam (nepovažují-li za vývoj její fyzický růst a psího nápadníka na konci).

To, co pro mne dělá z Dášeňky spíše problémový než zdařilý kus, je pak především práce s realiiemi - nejmě pojetí Čapka a Scheinplugové. Ani v sebevětším zjednodušení, zobecnění či nadsázce tu z charakteru či typu Čapka nebo Scheinplugové není ani chlup - což snad potvrdí každý, kdo o Čapkovi a Scheinplugové ví aspoň něco malilinko. Kde se vzalo třeba opakované Čapkovo úsilí o zachování vnější „důstojnosti spisovatele“ u člověka, o němž jen málokdo ví, že byl doktorem filosofie, neboť se důstojenstvím svého doktorátu nikdy neoháněl? Kde se vzala jeho hašteřivá popudlivost? A to nechávám stranou základní fakt, že se Čapek svými osmačtyřiceti završenými lety nedožil stáří, natož sklerózy, nahluchlosti a parkinsonského třasu, a Scheinplugová byla až do své smrti o třicet let později energická dáma při smyslech a plná sil, které by ji mohl kdekdo závidět. Neočekávám historickou studii či dokumentární inscenaci - ale nemyslím si, že takto lze zacházet s historickými fakty, jestliže si je takofa bereme do pusy (zvlášť jsou-li to informace pro děti). Postmoderna - nepostmoderna.

Ale snad bych i to překousl, kdyby onen rámeček zestárých umělců měl nějakou funkci - vnášel do pohledu na Dášenku (případně Čapka či Scheinplugovou) něco podstatného, smysluplného, nového a nešlo jen o rádobyzábavný naschvál, založený na těch nejprvoplánovějších karikaturách stáří. Vždycky jsem oceňoval Jirkovo úsilí o sdělení tématu. Ale tentokrát se i po druhém zhlédnutí bezradně ptám, o čem to vlastně je? Není to ani o Karlu Čapkovi, ani o Olze Scheinplugové a ze všeho nejmíň o Dášeňce.

DIVADLO LÍŠEŇ Brno: Andělé z lesa (na motivy romské pohádky E. Manuš scénář a režie P. Dombrovská a L. Vémola)

Inscenace nezávislé skupiny navazuje na její čtrnáct let starou Sávitří. Je to typická lyrická inscenace s nicotným dějem a minimálními významy z něj vyplývajícími, zato s poněkud rozplývavou lyrickou citovostí a mystikou neurčita.

Samorostový pařež (nesourodá, zbytečná a upovídáná postava z poněkud „jiné pohádky“) vypráví, co vše je v jeho lese. Následuje rej travin, květin, větví a z nich vyhotovených zvířat. Žije tu i nemá holčička (typická Maloňova řezbovaná javajka s neproměnným úsměvem od ucha k uchu): pozoruje les, běhá usne... - „tak jako každý den“. Když hraje na píšťalu, přilétají ptáci a když se dotknou země, proměňují se v anděly, jejichž defilé následuje. Za odměnu holčičce dají dar zpěvu - ale od té chvíle je už vidí jen jako ptáky.

Vzhledem ke svému charakteru je to inscenace působící skrze polomystické emoce z rodu těch, které vyžadují diváky totožné krevní skupiny, jimž lahodí neurčité citovno a neuchopitelné tajemno. Jako velmi menšinový žánr je tato výtvarná malůvka rozhodně vítanou změnou ve většinové bavičské produkci posledních let.

DRAK Hradec Králové: Ikaros (autor T. Jarkovský, režie J. Vašíček)

Ikaros je postmoderní kabaretní koláž (včetně kabaretního baviče, jenž nás příběhem provází) veselých obrázků volně spjatých s příběhem Daidala a jeho syna

Mohu se snaživě domýšlet, že je tu někde skryto téma Ikarovy sourozenecké žárlivosti na nevlastního bratra Tála - ale konkrétní motivy, které by to byť i jen naznačovaly, je těžké najít: Ikaros totiž nežárlí na talentovanějšího bratra, nýbrž ho

nenávidí za to, že mu bere iluzi, že se jeho matka proměnila v slunce. To by mohlo být silné téma, inscenace ho však neakcentuje. Program uvádí, že Ikaros je „inscenace o touze letět za Sluncem“ a režisér Jakub Vašíček v rozhovoru pro iDnes pro změnu praví, že „tématem byl vztah otce a syna, ale potažmo i víry a vědy“.

Napsat, říci či domýšlet se lze cokoli. Téma ale utvářejí doložitelná dějová fakta: kdo co dělá, kde, kdy, v reakci na co, za jakých okolností a proč... Vyplývá tedy z následností a souvislostí dějových faktů v konkrétních situacích.

Říci o co vlastně jde v Ikarovi, není snadné. Příběh se ztrácí ve změní kabaretních vtípků a inscenace vyznívá jako přehlídka nápadů, snažících se pobavit: Ikarovy vylomeniny při udělování zlatého Diskobola, Ikaros pletoucí se během plavby na dovolenou do kormidlování, Daidalos s Ikařem na pláži... Mezi vtípky patří i „zcizovací“ Malý divadelní slabikář s výklady o kompozici dramatu (hned nadvakrát: na samotné inscenaci a ještě znovu na Červené Karkulce) nebo o pojmech jako tragédie, komedie či deus ex machina. Pro děti? Pro dospělé?

„Loutka“ je v Ikarovi použita zhruba na půl minuty - když se pro herce ukáže být nemožným vylézt na věž z molitanové stavebnice a nebezpečným z ní spadnout. Proč druhdy nejlepší české loutkové divadlo hraje průměrnou hereckou „činohru“ mi jasné není. Je víceméně věc Draku, jak chce hospodařit se svými přednostmi - ale jak se inscenace ocitla na Přeletu nad loutkářským hnízdem mi opravdu uniká.

GEISSLERS HOFCOMOEDIANTEN Praha: Lásky ke třem pomerančům (autor C. Gozzi, režie P. Hašek)

Sedmičlenný pražský soubor hraje herecky za použití desítek krabic od banánů. Protože inscenátoři hru pojali jako otázku vitamínů, objevuje se zde i hojně zelí, pórek, květák, snad i nějaká ta kedlubna... Buď je jedí, házejí po sobě nebo v třech či čtyřech kratičkých obrázcích je ukazují jako „loutky“ - to je asi také důvod jejich přítomnosti na Přeletu nad loutkářským hnízdem (nestačí-li k tomu ovšem už být absolventem katedry alternativního a kdysi i loutkového divadla).

Nefalšovaná postmoderna berkdeber, formalistická hříčka, v níž se Gozziho příběh zcela ztrácí, posmodernistický mišmaš, v němž jde hlavně o to, aby si herci zablbli. Aby si divák mohl tuhle Lásky ke třem pomerančům „vychutnat“, je třeba znát nejen Gozziho, ale též dvacítku „kultovních“ filmů a přibližně tolikéž kultovních melodií, které se tu citují. Už proto, že tu není zbadatelná stavba, je tu snad osm konců.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň a MUZIGA Vysoké Mýto: Pohyblivé obrázky (autor a režie H. Voříšková)

Pásmo deseti malovaných a stínoherních rozpohybovaných obrázků, přecházejících místy do trojrozměrného prostoru, které zvláštním způsobem doplňuje, a s nimiž komunikuje živá hudba manželů Vedralových, jež je tentokrát nezpochybnitelným spoluvtvořcem formy i obsahu inscenace

Hana Voříšková si vytvořila téměř vlastní druh divadla. Příběh bývá redukován, ba minimalizován a mnohdy ani není zobrazen jednáním, tedy usilováním postav o naplnění jejich cílů, často chybí výraznější zápletka, někdy i vztahy. Jde o vylíčení emotivně působivé události, určité nálady, atmosféry, citového stavu, o lyrickou reflexi... Toto oslabení konstitutivních principů divadla dramatického, do značné míry i epického typu, je ale vyvažováno přítomností tvůrce - „vypravěče“, který je jakýmsi demiurgem dění, komunikujícím beze slova s divákem.

Zdráhám se nazvat toto divadlo výtvarným, neboť výtvarné divadlo vnímám jako dynamizovaný pohyb do značné míry abstraktních výtvarných znaků. Není to tak docela ani tzv. divadlo předmětné, neboť tomu jde především o využití metaforiky užitkových předmětů. Není to ale ani pravověrné loutkové divadlo, neboť tu zdaleka ne vždy postavy představované loutkami jednají; mnohdy jsou jen součástí dění a někdy tu není vůbec žádné jednání: na nebi září souhvězdí Velkého vozu, ruka jej dokreslí i s koněm a vůz odjíždí po otáčející se obloze, zatímco člověk pod klenbou jej sleduje. A v inscenaci, o níž je řeč, nejde ani o čistou stínohru, neboť do té vstupuje také malba a to, co vidíme za „plátnem“, naopak vstupuje do prostoru a atakuje i nás. Nejpresnější charakteristikou je vskutku název této inscenace: Pohyblivé obrázky.

Jak již řečeno, jde o obrázky takořka bezdějové: ruka nakreslí vodní vlnky, ve stínohře přijede rybář, nahodí udici, shora se objeví háček i nad ním a zvětšený pak i nad diváky; ryby připlavou ke břehu, na němž stojí člověk, přijede převozník, člověk nastoupí a odjedou; na břehu se objeví další tři lidé a mávají, obloha zrudne a vše zmizí. Zdánlivě banální minipříběhy, odehrávající se v jakémsi zpomaleném až pozastaveném čase, dostávají pointou až transcendentální význam.

Ač prý inscenace vznikla jako jednotlivé, teprve posléze spojené obrázky, vznikl nakonec smysluplný celek od nezávazného pohrávání si se sluneční koulí až po touhu vztáhnout k ní ruce a vzlétnout s ní vzhůru... Přesto refrénovitě se vracějící kontrapunktický motiv návnad a úlovků vytahovaných muzikanty ze stínohry a nabízených divákům není ani tímto obrazem myšlenkově dotažen a završen. Obraz človíčka, který odlétá se vztaženými rukama na zvětšeném slunci je krásný a krásně nahořkle optimistický, ale úplným myšlenkovým závěrem celku není. Drobná nedotaženost je také stále ještě v obraze s motýly: není totiž tak docela jasné, zda pytlíky bojují mezi sebou a vymanění se motýlů z nich je vedlejších a snad i nežádoucím důsledkem (kterémužto významu příliš nerozumím), nebo se motýli aktivně dobývají ven a srážení se pytlíků je naopak až důsledkem jejich snahy.

V době všeobecného opovržení jednotou stylu Pohyblivé obrázky právě stylově dokonale jednotlivými, zdánlivě jednoduchými prostředky sdělují velká témata života a smrti. Jsou potěšením pro oko i duši.

LAMPION Kladlo: O dvanácti měsíčkách (autor a režie J. Ondra)

Hlavní dějová fakta inscenace jsou odehrána herecky. Při prvé návštěvě u měsíčků je Maruška-herečka uložena do peřin, za nimiž měsíci (?) přehrají maňásky víceméně to, co už jsme viděli v hereckém podání, při druhé návštěvě přijdou na řadu látkoví manekýni (figurina Marušky nám dává zapomenout na tvrzení, že je krásnější než Holena), při třetí se objeví zcela nesourodá a funkčně nezdůvodněná stínohra a v samém závěru ještě tyčová loutka-mořena coby matky.

Inscenace si vážím za to, že neuhýbá k nezávaznému bavičství či vděčným a laciným legráčkám, nýbrž usiluje o sdělení interpretující lidovou pohádku a až lyrické poloze, čím je Lampion v záplavě zábavné postmoderny výjimkou. Je však (navzdory nezdařilé scénografii) natolik estetizovaná, stylizovaná a zbavená emocí, že vzniká opačný extrém: vznešená uměleckoidní nuda a až akademický chlad.

Paradoxně nejsympatičtějšími - protože nejlidštějšími - postavami se stávají Holena a především matka, u nichž alespoň vidíme, že něco chtějí, dokážou se radovat nebo trpět - mají sice negativní, ale aspoň nějaké člověčí vlastnosti, které z nich činí plnokrevné postavy. Maruška je sice honěna zprava doleva, ale její lidský projev se omezuje na poněkud frackovitou vzdorovitost a hlavně chladně nezaujatý

výraz tváře. Jak se s takovou postavou ztotožnit, jak jí litovat, jak jí fandit? Sděleno není ani její utrpení při cestách sněhem za naplněním zlovolných Holeniných přání - jen se něm mluví. Za co či proč jí pak měsíci pomáhají, zůstává nejasné. Stejně jako rozeklaný vztah vládnoucího Ledna k ní: Leden Maruše „pomáhá“, ale zároveň jarním, letním či podzimmím měsícům brání v tom, aby jí skutečně pomohli darem toho, pro co byla vyslána. Má-li to být obraz jeho vnitřního rozporu mezi pomocí Maruše a nechutí k porušení přírodního řádu světa, pak musím konstatovat, že inscenátoři látku poněkud přetěžují, své schopnosti sdělit tak delikátní vnitřní drama přeceňují a vliv na rozmlžení děje a tématu naopak podceňují.

Inscenace je zahlcena překomplikovanými (a často nesrozumitelnými) postupy, prostředky a tím i významy. Možná, že inscenátoři mají pro všechno svá vysvětlení - ale to je nám málo platné, nejsou-li významy sděleny či odvádějí-li pozornost jinam a ředí možné téma.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec: Velbloud, ryba, slepice aneb Námořnická historie
(autor T. Jarkovský, J. Vašíček, režie J. Vašíček)

Inscenaci našeho kdysi druhého nejlepšího kamenného loutkového divadla spojuje s hradeckými lkarem nejen stejný inscenační tým Jarkovský, Vašíček, Bělohávek, Venclová, Müller, ale i identický inscenační princip a žánr: opět kabaretní koláž (tentokrát včetně iluzionisty), opět míšení stylových i dobových prvků, opět postmodernistické (libo)volné zacházení se zpracovávanými předlohami a opět absence loutek jako jednajících postav.

Loď přepravuje cirkus s typicky cirkusovou sestavou, čítající zvířata uvedená v titulu (???) ; kapitán dostane náhle hlad a tedy chuť některé ze zvířat pozřít. Velbloud vyklouzne pomocí vyprávění příběhu, ryba slibem splnění tří přání, Kohoutek-iluzionista zachrání slepičku vyprávěním, jak mu zachránila život, ta snese vajíčko, upečou z něj kapitánovi dort k narozeninám (???), načež ten zjistí, že vlastně chtěl vždycky k cirkusu a je přijat za klauna.

Anotace slibuje „tři klasické pohádky (Ošklivé káčátko, O rybáři a rybce a O kohoutkovi a slepičce) v poněkud neobvyklém podání“. Ošklivým kačátkem je ošklivý velbloud, který však v nic pěkného nevyroste, ale zachrání všechny při přechodu pouště vodou, kterou v něm navrtá komár-akumulátorová vrtačka, nikterak kouzelná rybka získá svou zázračnou schopnost plnit přání silou vůle a slepička se domůže kohoutkovy záchraně navzdory tomu, že princ nechce políbit žábu... Nedivím se odcházejícím dětem, které se ptají, proč tam nebylo Ošklivé kačátko...

Chovám respekt k autorské potenci Tomáše Jarkovského, stejně jako na Jakubu Vašíčkovi mi byla už od jeho amatérských začátků sympatická snaha dobrat se - byť provokativně - témat, která považoval za důležitá. Zejména u Velblouda... však nemohu žádné sjednocující téma nalézt ani při sebevětší snaze; patrná se mi zdá jen snaha splnit zadaný úkol a zablbnout si při tom. Zas jednou režie slavně zvítězila nad dramaturgií jako nositelkou smyslu díla.

RÁMUS Plzeň: Vid', Alenko (autor Z. Vašíčková, režie soubor)

Inscenace plzeňského „rodinného“ souboru přitáhne už tím, že zjevně není jen povinným naplněním repertoárových potřeb, nýbrž uměleckým odrazem a obrazem jejich životních problémů, zážitků, radostí, starostí, toho, čím členové souboru žijí. Odrazem a obrazem o to pozoruhodnějším, že už v čtvrté inscenaci vycházejí především z problematiky života nejmladší, jedenáctileté herečky.

Dcera, matka, otec, teta a rodinný kamarád (o babičce v roli režisérky nemluvě) - ve hře i v realitě. Maminka tlačí Alenku na víceleté gymnázium, ta by radši do animačního kroužku, a tak se jí nad učebnicí matematiky zjeví (nakreslený) králík, kterého v kroužku hraje, a odvede ji do říše divů, kde Alenka (ovšem v roli Alenky) pomůže porazit Červenou Královnu a s nabytou odvahou pak odmítne i tlak ke gymnáziu.

Je arciž otázka, proč se Carrolova Alenka odehrává pomocí kuchyňského náčiní (pařákové růžice, chňapky, pánevka, nůž...) a potravin (jitrnice, jelito, různé druhy zeleniny a ovoce, lahve vína...), když se vše děje v dětském pokojíku, k němuž pro změnu přináležejí Kloboučník coby stojací lampa, na jejímž stínítku se odehrává prehistorie příběhu. Z úplně jiné „pohádky“ je kramářská píseň na dlouhém pruhu papíru. Myšlenkově je pak poněkud nepochopitelné, proč maminka závěrečný Alenčin zvrat přijme jen s povzdechem „A proč jsi to nefekla hned?“ Ale nešť!

Vid', Alenko! je vtipná, nápaditá, dobře zahraná a postupně zpřesňovaná a vyzrávající inscenace, na níž je nejpodstatnější to, že inscenátoři přesně vědí proč hrají a o čem hrají. Prostě amatéři - v tom dobrém a smysluplném smyslu slova.

STUDIO DAMUZA Praha: A pak se to stalo (autor E. Stará, režie soubor)

Dvě čerstvé absolventky a jedna studentka KALD DAMU inscenovaly tři příběhy: o holčičce, která se pro samé přírodovědné bádání odmítá česat, o klukovi, který nemá ani čas se vysmrkat, a o dalším který od rána do večera poslouchá hudbu ze sluchátka a tím pádem si nečistí uši. Ano, jsou to bohapusté didaktické morálky - ale pak se to stane: vše se zvrtno do absurdní nadsázky - holčičce se ve vlasech usídí kolonie hmyzích podnájemníků, kluka jeho obří nudle jako balón unášejí pryč a tomu posledního vyrostle z uší obrovitý rozvětvený strom.

Tři inscenátorky spojily tři příběhy rámcem tří zhrzených přátel - hřebene, kapesníku a čistících tyčinek - kteří se chystají od svých „pánů“ utéci, ale na poslední chvíli se postupně jednomu za druhým podaří uplatnit a zachránit tak svého človíčka.

Nejslabší je poslední příběh se špinavými ušima. Nechme stranou, že puberták, jenž je jeho hrdinou poslouchá ze sluchátek výhradně vážnou hudbu (?) a že neustále nasazená sluchátka implikují poněkud jiné téma než nečistotu uší. Hlavní dramaturgický problém je v tom, že následky tu řeší pan doktor-přírodovědec, nikoli třetí z kamarádů-tyčinky; ty se (prý) uplatní až následně, v budoucnu (což ovšem lékaře nepotěší, neboť před užíváním tyčinek na čištění uší důrazně varují).

Všechny tři herečky hrají s velkým nasazením (někdy tak velkým, že v malém prostoru není rozumět slovům) a s nemenší nápaditostí, vždy se smyslem pro účel a funkci jednotlivosti v celku inscenace. S rukavicovými loutkami předmětů i s manekýny děti hrají citlivě a dovedně. Inscenace má zábavně a s nadhledem sdělené téma, koncepcí i herecký tvar a baví děti i dospělé.

TRAUMATIZOVANÍ TYGRŮCI ZUŠ Jaroměř: Jeho tygr (autor W. Saroyan, režie J. Holasová a soubor)

Amatérská inscenace v tom nejlepší slova smyslu, působící především lidskou autentičností, upřímností a přesvědčivou potřebou sdělit něco, co je pro inscenátory důležité, za čím stojí, o co jim jde. To vše s potřebnou mírou řemeslného zvládnutí a osvěžující vírou v možnosti zapojení loutky do vícevrstevnatých významů a venkoncem i schopností s ní opravdu hrát - jednat.

Saroyanova novela je ovšem v některých aspektech zapeklité dílko: autor sice v závěru mluví o tygrovi, který je láska, ale samotná dějová fakta napovídají, že to není

ani zdaleka vyčerpávající definice toho, co tygr vlastně je; jsou tu i ne zcela srozumitelné vztahy mezi Tomasovým tygrem a uprchlou postřelenou pumou, funkce rekonstrukce minulosti v zaniklých skladech kávy, víceznačné motivy výpadku zločinnosti v New Yorku posledních čtyřadvaceti hodin... Není tedy divu, že mladý soubor zdaleka ne všechny tyto otázky dokázal vyřešit.

Přesto dokázal sdělit většinu motivů v dostatečně míře a působivé podobě, přiměřené stupni jejich lidské i herecké zralosti. Těžko jim vytýkat rezervy ve vyjádření emocí, nedůslednosti ve výkladu tygra i znaku, který ho prezentuje (znamená-li pro Tracyho „mít tygra“ být odstřižen od svazujících nití marionety, a ztratit ho být zase navázán, proč není navázán i ve chvílích, kdy tygr usne či vymizí?) či to, že nejedna (nutná) zkratka redukuje bohatost významů, emotivní hloubku a někdy i srozumitelnost děje.

S vděkem jsem po nezávazných profesionálních hrátkách přijal tuhle amatérskou, lecky i naivní, leč upřímnou a obsažnou výpověď.

Luděk Richter

KNIHY O DIVADLE

Dovolujeme si Vám nabídnout několik svěžích dílek (včetně zbrusu nových, právě vyšlých), jež zaujmou jak milovníky divadla a literatury, tak všechny, kdo mají co do činění s dětmi:

PRAKTICKÝ DIVADELNÍ SLOVNÍK - Právě vydaný slovník míří ke každému, kdo má o komunikaci a tvorbu zájem: k amatérům i profesionálům, k studentům středních a vysokých škol i k žákům základních uměleckých škol, k divadlu hereckému i loutkovému, mluvenému, zpívanému, pohybovému i výtvarnému. Větší prostor tu mají problémy, které mají praktický rozměr, mohou být inspirací či pomocí při inscenační práci. Je tu i řada termínů obecných, s divadlem však souvisejících a v tvorbě i diskusích o ní se často vyskytujících, termíny z uměleckých oborů divadlu blízkých, z dramatické výchovy, z psychologie a dalších společenských věd, divadla se dotýkajících a z jeho hlediska vždy nahlédnutých. Napsal Luděk Richter, 208 stran, 180 Kč.

PRAKTICKÁ DRAMATURGIE V KOSTCE - Čtenář se dozví, jak vypadá proces vzniku divadelní inscenace a jaké jsou jednotlivé kroky dramaturgovy práce: z čeho vybírá, jaká jsou kritéria výběru, co a jak by měl probrat při poznávání předlohy, jak na základě tohoto poznání vytvořit dramaturgicko-režijní koncepci a konečně jak dle ní upravit text pro inscenaci. Napsal Luděk Richter, 60 stran, 48 fotografií, 68 kreseb, 59 Kč.

CO SKRÝVÁ TEXT - Dramaturgicko-režijní úvahy nad oblíbenými literárními předlohami divadla pro děti, dětského a mladého divadla. Komentáře k čtyřiceti nejčastěji inscenovaným prózám a hrám. Mohou sloužit jak pro inscenování komentovaných titulů, tak jako učebnice uvažování o divadle a jeho dramaturgických předpokladech obecně. Napsal Luděk Richter, 128 stran, 60 Kč.

HŘÍČKY, HRY A SCÉNÁŘE pro starší a pokročilé - Deset textů, jež autor připravil pro soubory, jež vedl a režisoval: Obloha věčně modrá, vášně věčně krvavé (Markéta Lazarová), Balada o Tristanovi a Isoldě, Hanýsek, Actus vánoční, Kichotání, Kuře na rožni, Havlíčkův návrat, Několik příběhů z doby, kdy se v Čechách zakládala města, Čech všude bratra má aneb Žižka pod hradem Rábí a Johannes doktor Faust. Mohou být předlohou k inscenování, inspirací, ukázkou inscenační práce, či jen nabídnout potěšení z četby. Napsal Luděk Richter, 160 stran, 60 Kč.

O DIVADLE (nejen) PRO DĚTI - Souhrn úvah o divadle, tvorbě, těch, kdo ho dělají, o dětech a divácích vůbec, o rodičích, škole, učitelích, pořadatelích i o poznávání divadla, festivalech a kritikách. Přemýšlivé počtení jako námět k přemýšlení pro divadelníky, rodiče a učitele, pořadatele, teoretiky i kritiky. Napsal Luděk Richter, 132 stran, publikaci lze získat při nákupu knih DDD v ceně od 200 Kč zdarma jako dárek, nebo samostatně za 45 Kč.

POHÁDKA... ..A DIVADLO - S pohádkou se setkávají rodiče i učitelé předškolních i raně školních dětí a také divadelníci v dětských i dospělých souborech. Je tedy dobře vědět: z čeho vznikla a co určilo její podobu, obsah i formu, co je její podstatou, jaké má vlastnosti, co je jejím obsahem, jaký má smysl a v čem je blízká dnešnímu dítěti. To vše směřuje k otázce, jaké jsou podmínky její proměny z vyprávění na divadelní inscenaci. **CO JE CO V POHÁDCE** (Pohádkové reálie) - Abecedně řazený "slovníček" přibližuje významy nejčastějších pohádkových reálií: postav skutečných i fantastických, lidí, zvířat, předmětů, prostředí, činností, stavů a dalších motivů. Díky tomu je možné pochopit často úplně nové stránky pohádek do nečekané hloubky. **OD POHÁDKY... ..K POHÁDCE** (Od literatury k divadlu) - Praktické pokračování předešlých dvou publikací ukazuje cestu od literární předlohy k divadelnímu scénáři na jedné konkrétní pohádce od různých variant předlohy přes rozbor, tvorbu dramaturgicko-režijní koncepce a hledání prostředků až po postup od předlohy ke scénáři. Napsal Luděk Richter, 248 stran, 95 Kč. Všechny tři publikace o pohádce napsal Luděk Richter, 248 stran, komplet 150 Kč.

HERECTVÍ S LOUTKOU - Knižní hit známého loutkářského všeuměla v zábavné formě přibližuje a rozvíjí představivost a fantazii, hravost, cit pro hmotu, výtvarnost, hudbu a rytmus, smysl pro humor, komediální talent, smyslové schopnosti a další vlastnosti nejrůznějších druhů loutek, včetně stínohry, divadla masek či černého divadla. Napsal Jan V. Dvořák, 100 stran, 72 barevných koláží, 100 Kč.

50 LOUTKÁŘSKÝCH CHRUDIMÍ - Publikace obsahuje vše o špičkovém amatérském loutkářství posledních padesáti let. Od faktografických údajů o všech 988 uvedených inscenacích, jejich aktérech, seminářích, porotcích a udělených cenách, přes glosy, zajímavosti a postřehy dokumentující vývoj loutkářství až po medailony 43 souborů a 74 osobností, jež utvářely naše loutkové divadlo... Napsal Luděk Richter, 210 stran, 168 fotografií a reprodukce všech plakátů LCH, 35 Kč.

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM 2001-2011 - Pokračování předchozí publikace obsahuje vše důležité o špičkovém amatérském loutkářství posledních deseti let: údaje o 369 inscenacích, 114 seminářích, o porotách, cenách i doprovodných akcích, 11 medailonů o osobnostech, 14 o souborech a 3 o různých tématech, zajímavosti a glosy i studii o vývoji v tomto období. Napsal Luděk Richter, 60 stran, 30 fotografií, reprodukce 10 posledních plakátů, 60 Kč (společně s publikací 50 LCH 80 Kč).

Knihy vydané zčásti za přispění Ministerstva kultury ČR lze zakoupit na adrese: DOBRÉ DIVADLO DĚTEM - Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež, Chopinova 2, 120 00 Praha 2: 222 726 335, e-mail: osDDD@seznam.cz